

*En ny musikdramatisering af Gustav Wieds elskede roman
af James Price & Adam Price*

Livsens Ondskab

*Instruktion: Piv Berntb - Scenografi: Søren Breum - Orkesterarrangement: Jørgen Lauritsen - Koreografi: Britt Bendixsen
I samarbejde med: Amager Scenen*

aarhus teater
S T O R E S C E N E

SOM AT VÆRE DER SELV

Flimmerfrit 100 Hz TV med billeder, så skarpe som du aldrig har set dem før.
Nokia 7497 100 Hz TV med 29" superfladt Black Invar billedrør.
Digital lydprocessor med 4 indbyggede højttalere.
Instant tekst-TV med 512 siders teksthukommelse. Brugervenlig skærmmenu og betjeningsguide i høj grafisk billedkvalitet.

Henvend dig trygt til os. Vi kan rådgive dig til den rigtige vare til den rigtige pris. Vi har eget serviceværksted og vore teknikere er altid up-to-date, med den nyeste viden inden for billed og lyd.

Grønborg Radio ApS

Veri Centret · 8240 Risskov · Tlf.: 86 21 50 22

P. L. Radio og TV A/S

Præstevangsvej 2 · 8210 Århus V · Tlf.: 86 15 05 00

Enhver lighed med nulevende personer...

...er absolut tilsigtet. For hvem kan vel overvære denne grumme, kærlige, elskede satiriske beretning af Gustav Wied, uden på den ene eller anden måde at føle sig truffet? Få kan, som Wied, i simple men præcise streger, blottlægge vores allesammens fejl og dyder, og nærmest umærkeligt bibringe følelsen af at ha' mødt sig selv. Har vi ikke alle drømme som den borte Thomsen? Kan nogen af os sige sig helt fri for den grumhed, der har forsynet Knagsted med sit øgenavn? Er der ikke en snert i os alle af den klodsede Wulfdine, den ejegode Clausen, den forargede Heilbunth og hvem man ellers møder af svirebrødre og skinhellige personer i det Wiedske univers?

Hvis ikke - kender vi helt sikkert nogen det minder os om. Og det er netop Wied's styrke.

Uanset at 100 år er gået, lever hver eneste af personerne endnu, som arketyper på danskheden, forlorenheden, folkeligheden - ja, menneskeheden!

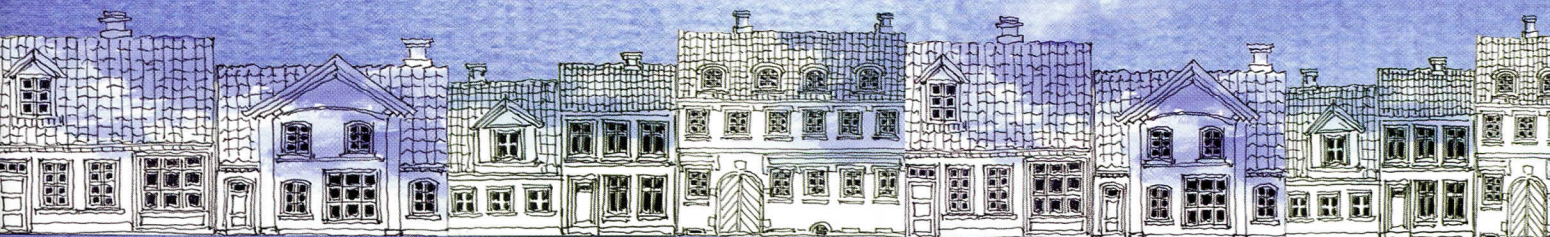
Og er det ikke samtidigt det teatret ret beset bør bruges til: At give os en kærlig og kritisk spejling af os selv, som vi tumler rundt på godt og ondt?

Underholdende er det også - for hvad er vel mere underholdende end mennesker. Især de andre.

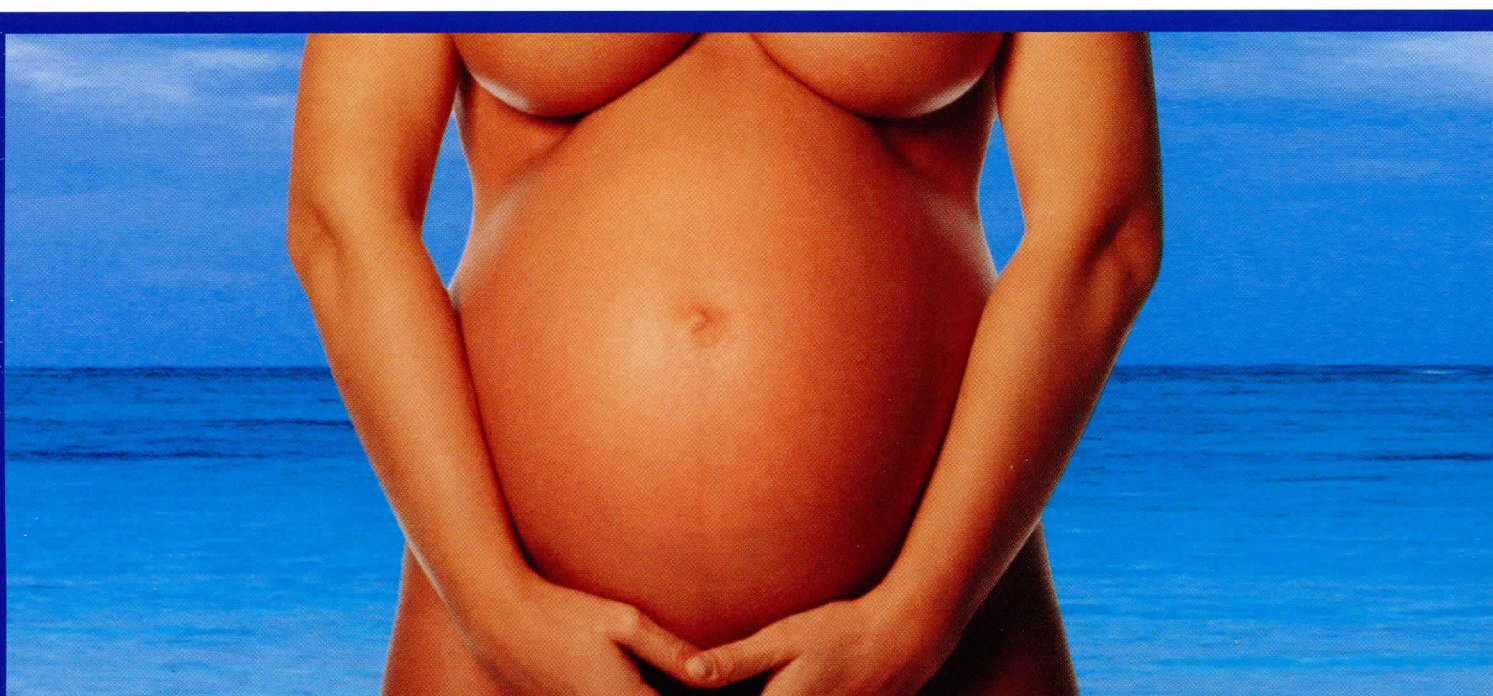
Der er såmænd ingen grund til uro - Gustav Wied elsker os skam. Men på den anden side - så var han jo også noget af en djævel selv...!

God fornøjelse

Martin Miehe-Renard
Teaterchef Amager Scenen

For anden eller måske tredje gang skal der nusses og krammes og grines - og de "stores" legetøj og pegebøger skal hentes frem fra gemmerne. Den tid, de glæder. Men inden da skal hjemmets fremtidige indretning helst være på plads. Så hvorfor ikke kombinere fornuft og forventningens glæde? Brug en del af friværdien i huset til allerede nu at opfylde efternølerens behov for at få sit eget.

Brug for at veksle mursten til ekstra børneværelse?

Nøglen er et Nykredit-lån i friværdien, hvor De veksler mursten til kontanter. Det er en billig, sikker og fleksibel løsning - uanset om De vil investere pengene i boligkvalitet, livskvalitet eller i begge dele.

Hvis De mener at have friværdi i Deres hus, så ring direkte til os. Vi har stor erfaring i Deres lokalområde og tilbyder derfor kvalificeret rådgivning og kontant vurdering af Deres muligheder.

Nykredit

*P.S. Krøyers charmerende portræt af
Gustav Wied med satyrsmil
og høj cigarføring...*

I Matador hedder den Danske Provinsby
Korsbæk. Vittige skribenter har altid fundet
stof i den Danske Pærekøbing, men det var
Gustav Wied, der åbnede ballet, med at beskrive
miljø og mennesker i den typiske danske køb-
stad.

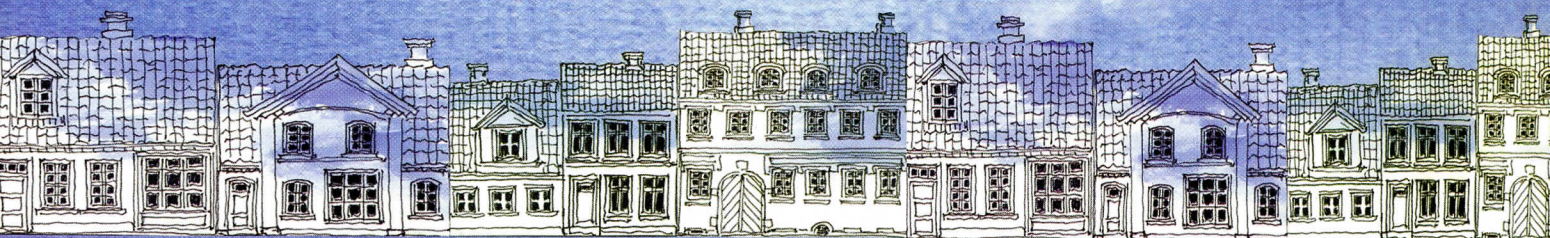
Det startede med Stege på Møn, som han kaldte
Fjordby, og det raffineredes med Gammelkøbing,
bedre kendt som Roskilde - og her fandt han sin
model med den krabbehaltende, Thumme-
lumsen og Mor Karen plus ædedolkendes klub.
Lige præcis den uopslidelige historie, som
brødrene James & Adam Price har gjort til årets
nye danske musical.

Da satyren kom til Pærekøbing

Gustav Wied fylder i dette forår 140 år, og det er
jo en ret høj alder. Han forlod ganske vist denne
verden i 1914, men han "lever" stadig som forfat-
ter og er kultskikkelse for flere generationer,
fordi hans satyrsmil passer godt for vor tid.

Netop hans sans for miljø og mennesker, set
med satyrens briller, var grundlag for et stort og
frodigt forfatterskab, og en overgang i begyndel-
sen af dette århundrede var han den mest spil-
lede udenlandske dramatiker på de tyske scener.
Ude i Europa elskede man hans sans for at se det
provinsielle liv og de karakterer, der fultede
rundt i Pærekøbing - det kendte man jo ligeså
godt der.

Ideerne var der, men Gustav Wied havde altid
brug for en "neger", som man i fagsproget kaldte
den, der kunne skrive om til scenebrug, og skabe
replikker. Han havde flere til at hjælpe sig: Over-
retssagfører Jens Pedersen, Admiralinde Emma
Gad og "Danmarks Shakespeare" Peter Fristrup,

og med dem havde han succes på Københavnske privat teatre.

Nåja, også på Det Kgl. Teater, da "Skærmydsler" med Tante Et og Tante To blev - og er - en holdbar succes. Skælmesteren Wied erklærede, at det var for hans mors skyld, at han havde indleveret stykket på Kgs. Nytorv, fordi, påstod han, moderen ikke ville regne ham for "rigtig" digter før han blev spillet af "de kongelige"...

Mange kan citere nogle af Wied's replikker, f.eks. "Han er ikke født i nat og tørret på kakkelovnen" og "Hurra for den lille forskel" og "Nu be'r jeg om mine himmelblå bukser" og den vanvittige titel på et teaterstykke "To gange to er fem". Men også kvindehaderens proklama:

"Kvinder og børn er lykkelige - men vi menesker!", og heri kan man måske finde forklaringen på, at Gustav Wied Selskabet kun optager herrer

(med satyrsmil). Den måske mest berømte replik er gået ind i sproget som et Nu - gider - vi - ikke - diskutere - den - sag - mere - så - du - kan - godt - lukke - sylten, kammerat: "Måner har den farve, måner skal ha'"...

Gustav Wied slap ikke helskindet gennem, den danske Viktorianske tid. Han fik faktisk fængselsstraf for "den mere end ugenerte tone", han brugte i en novelle i bladet København. Justitsministeren skred ind, og Gustav Wied blev idømt 14 dage på vand og brød i Christianshavns arrest og fyret fra sit ekstrajob som lærer. Gustav Wieds beretning om sit ophold i Hotel Gitterly, da han spiste af blikkallerkner og måtte hænge bukser og seler udenfor døren er bedårende læsning.

Sådan en straf for en novelle er trods alt ikke tænkeligt i vore dage...

Ib Boye

Gustav Wied var et yndet emne for datidens satire.

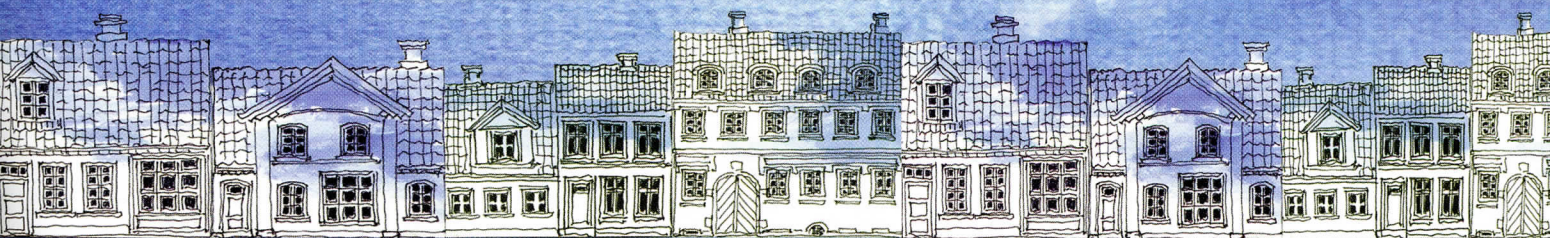

Medvirkende:

“LIVSENS ONDSKAB”

Thummelumsen	<i>Jess Ingerslev</i>
Menneske Mortensen	<i>Kai Løvring</i>
Mor Karen	<i>Bodil Sangill</i>
Morbror Jakob & Pliid-Hansen	<i>Søren Thomsen</i>
Wulfdine	<i>Kirsten Price</i>
Knagsted	<i>Nis Bank-Mikkelsen</i>
Clausen	<i>Klaus Wegener</i>
Lassen	<i>Folmer Rubæk</i>
Fru Lassen	<i>Gunvor Reynberg</i>
Redaktør Heilbunth	<i>Kim Veisgaard</i>
Fru Heilbunth	<i>Inger Hovmann</i>
Konsul Mørch	<i>Holger Perfort</i>
Frk. Rejersen	<i>Elsebeth Steentoft</i>
Frejsleben	<i>Ole Thestrup</i>
Røssel	<i>Freddie Andersen</i>
Fru Oppermann	<i>Mia Isabella Kragerup</i>
Greven	<i>Karl Erik Christophersen</i>

Livet med "LIVSENS"

befamler med nænsom hånd. Hvordan skulle man gøre det? Kunne man tillade sig det? Og kunne man i det hele taget høre musik i det univers? En sådan forestilling skulle jo meget gerne være mere og andet end en flok lystige viser smidt ind i en gammel, morsom roman.

Vi startede med at begrænse Wieds uhyre persongalleri til et mere overskueligt antal. Både for at få en klarere fokus på hovedhistorien og for at undgå, at forestillingen ville komme til at vare et sted mellem seks og otte timer uden pause.

Hvordan man end ser det, er det Manuel Thomsens skæbne, man står last og brast med gennem romanen. Sådan måtte det også være i forestillingen. Den lille mand med den store drøm om den gamle slægtsgård. Omkring det centrale plot måtte de øvrige figurer danse, ledet an af Clausen og Knagsted, der næsten som englen og djævelen i "Svikhøllen" kunne forklare verden set gennem henholdsvis pladderhumanisten og kynikerens briller.

Hvilken rolle musikken skulle have i det samlede forløb, prøvede vi samtidig at finde frem til. Vi

For et par år siden blev vi inviteret ud i chefens køkken til kaffe og basser. Martin ville spille ny-skrevet musik dramatik og begyndte at smide løse ideer på bordet. Og midt imellem kopper og wienerbrødskrummer landede så lige pludseligt "Livsens Ondskab" og lå og gloede på os. Wieds elskede roman om den lille særling Manuel Thomsen og alle de andre skæve eksistenser fra den universelle provinsby, Gammelkøbing, hører jo til i kategorien "klassikere". Noget man

havde tidligere arbejdet med en gennemkomponeret form – med musik fra start til slut – men blev hurtigt enige om, at det ikke ville være rigtigt til “Livsens Ondskab”. Uden det brægende sjællandske, som var nødt til at blive talt, ville man gå glip af en væsentlig tone i bogen. Der hvor det til gengæld efter vores mening blev interessant og meget virkningsfuldt at benytte musikken var, når lidenskaberne eller det inderste i en persons karakter kom op til overfladen. På samme måde har vi prøvet at anvende musikken til at ironisere over personernes sær- og svagheder. Både i sang og som underlægningsmusik. Andre steder har vi forsøgt at anvende musikken til at skabe en fornemmelse af montage i scenerne. Til at forkorte et længere tidsforløb og give det struktur. Det er i situationer som disse, at vi føler, musikken har sin store styrke. Hvor musikdramaet virkelig har sin berettigelse, fordi det åbner en vifte af unikke muligheder, der ikke kan nås på samme måde af nogen anden genre. Da vi var nået et stykke vej med musik og historie, trådte Piv Bernth til, og sammen diskuterede

vi så scenegang og karakterenes udvikling igenem i alt fra det store perspektiv til den mindste detalje. Imens gik Søren Breum i gang med at give universet og personerne form og farver. Gammelkøbing blev til med sine krogede gader og stræder under en blå himmel med næsten sorgløse, danske lammeskyer, som det hører sig til i små, grumme eventyr. Og en dag når man så det skæbnesvangre, nervøse øjeblik, hvor skuespillerne skal give personerne krop og liv. Hvor orkesteret åbner deres stemmer. Hvor en frygtelig masse talentfulde mennesker på og bag og over og under scenen hiver stoffet ud af vuggen og begynder at arbejde med det på hver deres måde. Og pludselig står de der så. Manuel, Mor Karen, Menneske-Mortensen, Knagsted og Clausen, Heilbunth og Lassen, Rejersen, Mørch og ædedolkene og hele borgermusikken i kostumer, sminke og lys. Nu venter de bare på den første tone

James og Adam Price

En ny musikdramatisering af Gustav Wieds roman af James Price & Adam Price

Iscenesættelse: *Piv Bernth*

Scenografi & kostumer: *Søren Breum*

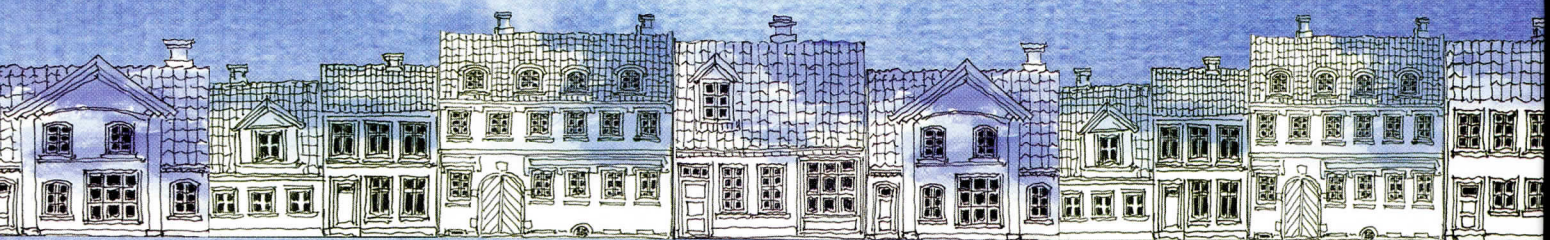
Koreografi: *Britt Bendixen*

Orkesterarrangementer: *Jørgen Lauritsen*

Kapelmester: *James Price*

Lyddesign: *Kim Engelbrecht*

Lysdesign: *Niels Emil Larsen*

Kor:

*Inga Christensen, Britta Andersen, Louise Kanne, Tanya McGregor, Diana Sørensen,
Sara Thomsen, Anders Jepsen, Michael Samsing, Leo Padkjær, Bjarne Langhoff Jepsen*

Børnestatister:

*Anne Bruun Grønbæk, Marie Sjøgreen Hviid, Siri Woltboorn, Jeppe Kempf Nørskov,
Joakim Kruse, Søren Just Christensen, Niclas Klixbüll*

Orkester:

Kapelmester *James Price*
Fløjte/Piccolo: *Lars Frederiksen / Tine Jensen*
Obo/Engelsk horn: *Birgitte Lindum / Henrik Husum*
Klarinet/Basklarinet: *Bo Sand*
Fagot: *Torben Frederiksen*
Horn: *Flemming Larsen / Mark Hughes*
Violin: *Bjarne Høy / Pernille Jönsson*
Keyboards: *Palle Juul Hansen / Steve Howe*
Slagtøj: *Tim Lutte / Andrew Cholvat*
Bas: *Jesper Egelund Pedersen / Henrik Simonsen*

- Forestillingsleder: Eva Søbye
- Suffli: Birgitte Hansen
- Afvikling lys: . . . Knud Jacobsen/Jesper Ahnfeldt
- Afvikling lyd: Kim Engelbrecht/Erik Dath
- Teatermaler: Anne-Marie Kjær
- Kostumiere: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi
- Kostumeassistent: Viggo Eriksen
- Frisør: Britta Høxbro
- Rekvisitører: Viggo Bay, Steen Jonassen
- Urpremiere: . . . 29. januar 1998, Amager Scenen

- Chef lys/lyd-afdelingen: Jens Ravn
- Cheflysdesigner: Niels Emil Larsen
- Scenemester: Kai Johansen
- Overregissør: Steen Boutrup
- Teknisk chef: Jørn Walsøe
- Markedsføringschef: Leif Due
- Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

- Grafisk lay-out: Cox & Co. Design
- Programfotograf: Jan Persson
- Programredaktion: Amager Scenen
. og PR & Marketing, Aarhus Teater
- Tryk: C.C. Print 92 ApS

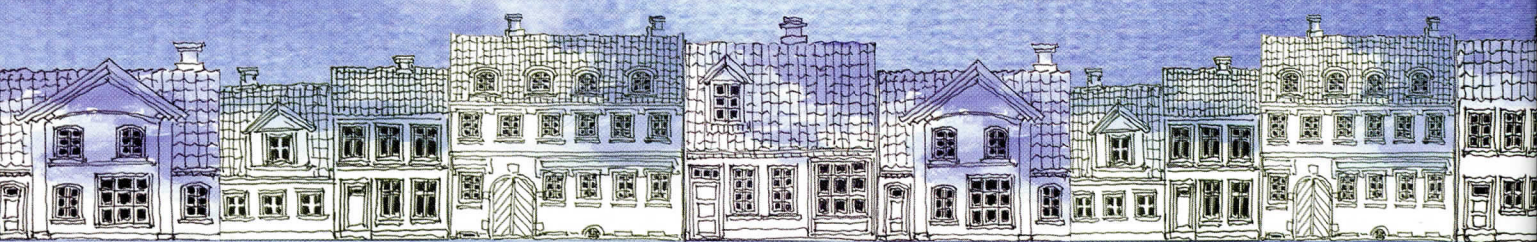
Premiere Aarhus Teater 8. maj 1998

Forestillingens varighed:

Ca. 2 timer og 45 minutter inkl. pause

AARHUS TEATER

SÆSON 1998/99

STIKLINGEN

EXKLUSIF
26/8 - 10/9 1998

VENTEVÆRELSET
1/10 - 14/10 1998

BILLEDMAGERNE
15/1 - 13/2 1999

OM GUDER: FANTOMSMERTER
23/4 - 15/5 1999

STUDIO

HR. PAUL
3/9 - 3/10 1998

WA' SHÅ-HVA?
4 - 22/12 1998 & 4 - 9/1 1999

CHEEK TO CHEEK
7/5 - 5/6 1999

STORE SCENE

LES MISÉRABLES
4/9 - 24/10 1998

PETER PAN
27/11 1998 - 9/1 1999

ÉN TJENER - TO HERRER
5/2 - 27/2 1999

DE LYSTIGE KONER I WINDSOR
19/3 - 17/4 1999

FAME
4/5 - 5/6 1999

SCALA

BAKKANTERNE
25/9 - 24/10 1998

PARADISETS BØRN
20/11 - 19/12 1998

A CLOCKWORK ORANGE
16/4 - 22/5 1999

CABARETSCENEN

Brecht-cabaret
DET SIDSTE ORD ER IKKE SAGT...
5/3 - 10/4 1999

STOF TIL EFTERTANKE

A A R H U S T E A T E R S S P O N S O R E R

**House of
PRINCE**
AKTIESELSKAB

Martin

CERES
By
Appointment
to the Royal Danish
Court

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Nykredit

Til alle livets stjernestunder